

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 148 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om udlån til arbejderboliger på landet.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 3354, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 445).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Bladt: Da jeg på grund af sygdom var forhindret i at være til stede ved anden behandling af dette lovforslag, vil jeg gerne her ved tredje behandling gøre en enkelt kort bemærkning.

Ved første behandling og senere i udvalget rejste jeg spørgsmålet om konvertering af statslånet i tilfælde, hvor en ejer ønskede at optage en førsteprioritet med det formål at gennemføre visse forbedringer af huset. I sådanne tilfælde har der hidtil bestået en oplagt urimelighed i loven, som jeg tidligere har gjort rede for. Denne urimelighed er nu fjernet gennem det ændringsforslag, der var stillet af ministeren, og som blev tiltrådt af hele udvalget og vedtoges ved anden behandling, og dette giver mig anledning til at udtale en tak til den højtærede landbrugsminister, fordi han har vist forståelse og imødekommenhed over for mit ønske.

I øvrigt anbefaler jeg at stemme for lovforslaget her ved tredje behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 122 stemmer; 26 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om teknisk samarbejde med udviklingslandene.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 3362, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 447).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var det ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Ændringsforslaget
vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 133 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1057, fremsættelsen i tidenden sp. 3311).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Peter Nielsen: Når man har angrebet Kooperationen, har det væsentligste angrebepunkt altid været, at brugsforeningerne ikke betaler skat, hvad de jo altså vitterligt gør. Man har senere rettet det til, at de i forhold til den private handel har en skattemæssig favørstilling, der har givet dem uforholdsmæssige konkurrencemuligheder. Nu er det næppe dette, der har bevirket Kooperationens stærke vækst i de senere år, men simpelt hen, at de er virkelig konkurrencedygtige, både hvad varer og service angår. Mit parti vil

[Peter Nielsen.]

gerne være med til at fjerne dette angrebspunkt mod kooperationen og søge dens skatteforhold ordnet således, at det ikke kan give anledning til kritik; men af den grund at havne i noget uretfærdigt for at takkes den private handel kan vi ikke gå med til. At beskatte f. eks. dividender, som jo i virkeligheden kun er folks egne penge, de får igen, kan man anstændigvis ikke.

Kriteriet for brugsforeningsbeskatningen har hidtil været forrentningen af formuen, og det er næppe muligt at finde noget andet. Det foreslås nu, at man i stedet for at beregne indtægten som henholdsvis 4 pct. og 6 pct. af formuen for handel med henholdsvis medlemmer og ikke-medlemmer beregner den som 5 pct. af den samlede formue. Det vil betyde en forøgelse af beskatningen med ca. 2 mill. kr., og nærmere ligestilling kan vi næppe komme. Da der nu efterhånden er talt i en uendelighed om kooperationsbeskatningen, skal jeg ikke prøve at tilføje diskussionen noget nyt — det er vel simpelt hen en umulighed for nogen af os — men nøjes med at anbefale lovforslaget. Det er sikkert det nærmeste, vi kan komme til en retfærdig løsning. En drøftelse mellem erhvervene og kooperationen har som nævnt i ministerens fremsættelsestale ikke givet noget resultat. Er man derfor ikke tilfreds fra erhvervenes side med den forhøjelse, der nu sker, er det beklageligt, men så må det vel konstateres, at det er umuligt at finde en form, der kan tilfredsstille erhvervene. Jeg synes, der nu fra den højtærede finansministers side er gjort, hvad der med rimelighed kan forlanges for at lave skattemæssig ligestilling mellem de to handelsformer.

Ib Thyregod: Baggrunden for dette lovforslag er jo, at en reform af kooperationsbeskatningen blev udskudt ved behandlingen af aktieselskabsskatteoven i folketingsåret 1959-60. I lovforslaget, som den daværende finansminister, nu den højtærede statsminister, fremsatte, fandtes der visse regler om en ændret kooperationsbeskatning set i forhold til den i 1949 vedtagne lov. Disse bestemmelser udgik af lovforslaget ved dets endelige vedtagelse, og i stedet indførtes der regler, der nærmest svarede til den dagældende kooperationsbeskatning. I folketingsudvalgets betænk-

ning anførtes det derfor, at den egentlige reform skulle udsættes indtil næste folketingsår.

Under folketingsudvalgets arbejde fremkom der to betænkninger fra det i 1956 nedsatte kooperationsbeskatningsudvalg, som havde repræsentanter for butikshandelen, købmændene og andelsbevægelsen. Den første betænkning kom i 1959, og den anden, afsluttende betænkning i februar 1960. Det var naturligvis tanken, at disse to betænkninger skulle have dannet grundlag for finansministerens nye forslag, og så vidt det er oplyst over for mig, har der også i finansministeriet, medens den højtærede økonomiminister var finansminister, været udarbejdet et forslag på grundlag af disse betænkninger. Det er derfor med nogen overraskelse, man ser, at det lovforslag, som nu fremsættes halvandet år efter folketingsudvalgets bebudelse af denne reform, næsten er identisk med det forslag, som i sin tid blev udtaget af forslaget om aktieselskabsbeskatningen i 1959. Af væsentlige ændringer er der i virkeligheden kun den, at det fradrag på 5 000 kr. i indkomstbeskatningen for brugsforeninger, som fandtes i dette forslag, er udgået i det forslag, som foreligger her i dag.

I folketingsudvalget forelå der i 1959-60 henvendelser dels fra butikshandelen og købmandsforeningerne og dels fra andelsbevægelsen. Købmandsforeningerne henviste til de beregninger, der var foretaget i kooperationsbeskatningsudvalget, og som skulle føre frem til, at der ikke var skabt ligestilling mellem købmænd og brugsforeninger ved den da gældende lov. Jeg skal ikke her gå nærmere ind på detaljer vedrørende disse beregninger, men jeg kan henvise til betænkningen, hvoraf det jo fremgår, at der er foretaget sammenligninger dels på grundlag af indtægten, dels på grundlag af omsætningen.

Også fra andelsforeningernes side forelå der henvendelse til folketingsudvalget, idet man specielt pegede på, at det var uheldigt, at konsolideringsfradraget faldt bort. Man pegede også på, at den foreslåede bestemmelse om, at 6 pct.s og 4 pct.s reglen for henholdsvis åbne og lukkede brugsforeninger skal afløses af en 5 pct.s regel, i realiteten er en skærpelse, set ud fra et almindeligt synspunkt.

[Ib Thyregod.]

De spørgsmål, som har været fremdraget under folketingsudvalgets behandling, og de spørgsmål, som har været fremme i kooperationsbeskatningsudvalget, ville det have været naturligt at den højtærede finansminister var kommet ind på i bemærkningerne til lovforslaget eller i sin fremsættelse.

Det havde naturligvis været ønskeligt, om der var opnået enighed om fremsættelsen af dette lovforslag; jeg har forstået, at der har været ført visse forhandlinger med henblik herpå, men at en sådan enighed ikke har kunnet opnås. I hvert fald mener jeg, det havde været naturligt, hvis vi havde fået en noget nærmere begrundelse for lovforslaget og en stillingtagen til de forskellige spørgsmål, jeg her har nævnt. Det bliver nu nødvendigt med et meget grundigt udvalgsarbejde, idet det er vor opfattelse, at man må finde frem til en ligelig beskatning på dette område.

Den hidtidige lovgivning hviler jo på formuekriteriet og på en indtægt, som beregnes på grundlag af dette formuekriterium; det er den lovgivning, som blev gennemført i 1949. Man kunne tænke sig her, således som det fra købmandsside er foreslået, at gå over til en anden form for beskatning. Der er i betænkningen udarbejdet forslag om en 35 pct.s beskatning ud fra de synspunkter, som findes anført i dette lovforslag. Der er bl. a. også problemet om, hvorledes dividenden skatteretligt skal betragtes, og det må naturligvis også i den forbindelse overvejes, hvorledes det vil gå, hvis man gennemfører en sådan beskatning, om det ikke vil medføre, at dividenden vil blive konverteret til en priskorrektion eller til en rabat, således at denne beskatningsform i virkeligheden kun vil ramme investeringerne. Det, som er det afgørende for os i hele dette spørgsmål, er at finde frem til en rimelig og retfærdig skattemæssig behandling af begge grupper, finde frem til en ligestilling; når vi nu om kort tid formentlig bliver medlem af fællesmarkedet, er det vel naturligt, at vi forinden har styrket os til den konkurrence, der her kommer, bl. a. ved at gøre vort bedste for at fremme en retfærdig skattemæssig behandling af hele butikshandelen.

Det lovforslag til omsætningsafgift, som

skal til behandling i morgen, vil jo utvivlsomt, hvis det gennemføres, som det er foreslået med afgiften lagt på detailledet, volde detailhandlerne væsentlige ulemper. Jeg skal ikke her komme nærmere ind på det, men blot pege på, at man efter vor mening må forsøge i udvalget at finde frem til en løsning af de forskellige skattemæssige problemer omkring kooperationsbeskatningen, således at der opnås en retfærdig skattemæssig behandling og den ligelighed, som det er naturligt at have.

Fanger: Næsten 2 år er nu forløbet, siden vi sammen med aktieselskabsbeskatningen havde problemet om kooperationsbeskatningen til forhandling her i tinget. Vi fik dengang fra kooperationsudvalget en betænkning, der så udførligt, som det kunne ønskes, dokumenterede kooperationens privilegerede stilling i skattemæssig henseende. Efter henstilling fra Butikshandelens Fællesråd blev spørgsmålet dengang taget ud af loven og henskudt til efteråret 1960. Ved åbningen af folketingssamlingen i efteråret 1960 og igen i 1961 stillede da også den højtærede statsminister i udsigt, at der ville blive foretaget en revision af loven. Alligevel kommer nu den højtærede finansminister med et lovforslag, der stort set er identisk med det forslag, der dengang forelå. Det er en komplet ignorering af udvalgets arbejde og af den overbevisende dokumentation af den skattemæssige forskelsbehandling af henholdsvis købmændene og brugsforeningerne.

Lad mig sige det klart og tydeligt: det konservative folkeparti erkender det store og dygtige arbejde, der udføres inden for kooperationen, men vi mener ikke, at det berettiger til en skattemæssig begunstiggelse. Af betænkningen fremgik det bl. a., at brugsforeningerne plus uddelerne kun betalte 31 pct. af de skatter, som de private købmænd med virksomheder med et tilsvarende overskud betalte. Man skulle efter udvalgets omfattende dokumentation af kooperationens skatteprivilegier tro, at der var tilvejebragt et uomstødeligt bevis for, at en virkelig form af kooperationsbeskatningen omsider måtte realiseres. Den højtærede finansministers forslag nu ligger imidlertid langt fra en sådan reform. En virkelig reform af kooperationsbeskatning-

[Fanger.]

gen er kun mulig ved, at man går over til at beskatte foreningerne af deres regnskabsmæssige overskud, herunder den del af overskuddet, der uddeles som dividende til medlemmerne. Men den højtærede finansministers forslag er en opretholdelse af den hidtidige lovgivning, og efter denne beskattes Kooperationen af en fiktiv indkomst, der fremkommer som en postuleret forrentning af foreningsformuen. På denne måde går man uden om problemet om beskatning af dividenden som en del af det faktiske overskud.

Denne fortsatte skattefritagelse af dividendemidlerne i foreningerne sker på trods af, at embedsmandsgruppen i kooperationsudvalget klart havde givet udtryk for, at dividenden efter sædvanlige indkomstopgørelsesregler er en del af det regnskabsmæssige overskud; den kan ikke, som Kooperationen hævder, betragtes som fradragsberettiget rabat, dels fordi dividenden kun ydes til medlemmerne, dels fordi den først vedtages og udbetales, når det ved opgørelsen af årets regnskabsresultat viser sig, at der er økonomisk basis for at yde den.

Det nye forslag vil altså opretholde et fiktivt formueafkast som beskatningsgrundlag. Men på denne basis er det umuligt, selv med høje skatteprocenter, at nå til lighed i beskatningen af Kooperationen og det øvrige erhvervsliv. Erhvervenes repræsentanter i kooperationsudvalget havde på basis af udvalgets oplysninger om Kooperationens, respektive det øvrige erhvervslivs, faktiske beskatning udarbejdet et forslag til reform af kooperationsbeskatningen, hvorved skattemæssig ligestilling vil kunne opnås. Efter dette skal kooperative virksomheder opgøre deres skattepligtige indkomst efter samme regler, som i skatte-lovgivningen er fastsat for alle andre erhvervsdrivende, og dette indebærer, at også den som dividende udloddede del af overskuddet er skattepligtig indkomst. Forslaget går i øvrigt ud på, så vidt det er muligt, at beskatte kooperative virksom-

heder efter samme regler, som gælder for aktieselskaber, og dette forslag vil jeg gerne anmode om at få med i udvalgsbehandlingen som sideordnet med den højtærede ministers lovforslag. Samtidig vil jeg gerne have optaget en forhandling om, at der sker en nedsættelse af aktieselskabsbeskatningen, således at der bliver et skattefrit fradrag på 5 pct. af aktiekapitalen. Vi kan jo opnå en tilnærmelse imod aktieselskaberne af de kooperative virksomheder også ved at nedsætte aktieselskabsbeskatningen.

Vi har ingen interesse for det forslag, finansministeren har fremsat, og jeg vil bede om, at vi får en grundig udvalgsbehandling, så vi opnår den ligestilling, som altid har været vort mål med hensyn til beskatningen af de kooperative og de private virksomheder.

Axel Sørensen: Det er rigtigt, som det allerede er sagt, at man nikkede genkendende til det af finansministeren her fremsatte lovforslag. Siden beskatningsreglerne blev pillet ud af loven vedrørende aktieselskaber, har vi en gang imellem her i Folketinget været vidne til, at man fra konservativ side har spurgt ved finansministerens dør, om vi snart kunne vente et forslag om nye beskatningsregler for Kooperationen. Nu foreligger forslaget, og baggrunden for det er, som det også siges i bemærkningerne, at man har forsøgt mellem erhvervene og Kooperationen gennem realitetsforhandlinger at nå frem til et forslag, man kunne enes om, men modsætningerne har været så store, at det ikke er lykkedes. Det vil sige, at man i forslaget fortsætter efter det samme princip som hidtil, hvorefter indkomsten opgøres som en procentdel af formuen i en kooperativ forening. Denne fiktive indkomst foreslås beskattet med 5 pct. mod 4 pct., som en forening, der kun handler med medlemmer, nu skal betale, medens brugsforeninger, der sælger til kunder uden for medlemskredsen, svarer 6 pct. af salget til ikke-medlemmer.

Da man for produktions- og salgforenin-

[Axel Sørensen.]

ger foreslår at bevare forskellen i indkomstskatteprocenterne — de 4 og 6 pct. — synes jeg, at man for brugsforeningernes vedkommende skulle have gjort det samme. Andelsbevægelsen, grundlaget for kooperationen, giver sig udtryk i den medlemskreds, som står omkring kooperationen, og salget til den bør efter min mening skattemæssigt bedømmes anderledes end det salg, der sker fra den samme butik til tilfældige kunder, der kan se deres fordel ved at gå ind og købe i en brugsforening, som har ret til at sælge uden for medlemskredsen.

Da brugsforeningerne efterhånden både i by og på land er blevet små supermarkeder, der ikke længere nøjes med at sælge inden for kolonial- og tekstilbranchen, som de har gjort i mange år, men også er forbrugsdækkende inden for bager-, kød- og gartneribranchen, kan man sige, at der burde være en vis forskel i beskatningen mellem den part af omsætningen, der går til medlemskredsen, og den part, der går uden for, nemlig til kunden fra gaden, der ikke vil bære nogen risiko ved et medlemskab i foreningen.

Tidligere havde man stærkt for øje, at der skabtes mulighed for konsolidering i bestående virksomheder, og man tog hensyn dertil også skattemæssigt. Nu synes det, som om man går i modsat retning, idet man for to år siden fjernede adgangen til reservefondshenlæggelse for aktieselskaberne, og nu foreslår man, at kooperationen ikke mere må anvende det såkaldte fjerdedelsfradrag af indkomsten som konsolideringsfradrag.

Jeg er enig med det ærede medlem hr. Ib Thyregod i, at hvis Danmark indtræder i fællesmarkedet i løbet af kortere tid, kan vi blive udsat for, at fremmed kapital vil bygge her i landet eller i bestående forretninger drive supermarkeder af et sådant omfang, at det ikke alene vil betyde nedlæggelse af mange små detailforretninger, men at også de, der bliver tilbage inden for de pågældende brancher, vil få vanskelige økonomiske vilkår.

Af den grund ville måske et konsolideringsfradrag såvel til detaillist som til kooperation have sin store betydning, ikke mindst i en overgangstid.

Vi har ganske vist loven om henlæggelser til investeringsfonds, som gælder såvel for

detaillisten som for kooperationen, og man kan selvfølgelig anbefale at benytte sig af denne lov, som har så overordentlig stor betydning.

Når jeg har fremført disse bemærkninger også med henblik på den kommende tid, er det, fordi jeg tror, at en sund konkurrence og en god service fra såvel kooperation som detaillist er til gavn for forbrugerne, og derfor bør de beskatningsmæssige regler ikke skabe slagside til nogen af siderne.

Med disse bemærkninger skal jeg på det radikale venstres vegne tilsige støtte til gennemførelsen af det foreliggende lovforslag.

Herluf Rasmussen: Arbejdsgangen i dette høje ting er desværre sådan, at man meget nødig afholder formiddagsmøder i udvalgene, og adskilligt er derfor henlagt til den tid, hvori man holder møde i salen. Det er så meget mere beklageligt, som vort parti har det lidt vanskeligt, idet vi ikke råder over så mange medlemmer til udvalgsarbejdet. I øjeblikket skal der skrives betænkning i en meget vigtig sag, hvor jeg sidder i udvalget, og jeg må derfor desværre afkorte mit indlæg her.

Beskatningen af brugsforeninger er jo et brændende spørgsmål, og der er ikke noget at sige til, at detailhandelen har fremsat forskellige forslag til ændringer. Men når man fra detailhandelens side ønsker ændringer, der går ud på, at skatten udskrives med 35 pct. af den skattepligtige indkomst for brugsforeningerne, oven i købet medregnet dividenden, tror jeg man er gået lidt for langt.

Jeg tror ikke, vi er i stand til i et udvalg at skabe klarhed over retfærdigheden med hensyn til beskatningen af brugsforeninger, når man betænker, at et udvalg har beskæftiget sig med sagen i 3 år uden at være kommet til nogenlunde afklaring.

Med hensyn til de enkelte punkter i lovforslaget er mit partis stilling den, at vi gerne ser den kooperative tanke fremmet, og vi vil på bedst mulig måde i relation til disse tanker gøre vore synspunkter gældende i udvalget.

Mose Hansen: Spørgsmålet om beskatning af de kooperative virksomheder, især brugsforeningerne, har gennem mange år

[Mose Hansen.]

været under debat dels mellem de direkte implicerede parter, købmænd og brugsforeninger, dels i det høje ting, hvor spørgsmålet fra tid til anden har været draget frem til debat, uden at der er nået et resultat, som ligestiller de 2 handelsformer.

I 1956 blev der nedsat et udvalg, der skulle foretage en sammenligning imellem de private købmandsforretninger og de kooperative virksomheder. Af udvalgets betænkning fremgår det, at der kan være vanskeligheder forbundet med at finde det rette sammenlignings- og beskatningsgrundlag for de kooperative virksomheders indkomst set i forhold til den private handel. Men udvalgets undersøgelser og beregninger fra 1956 og årene derefter viser, at sammenligner man private købmandsvirksomheder og brugsforeninger med samme omsætning og overskud, betaler brugsforeningerne samt deres uddelere i gennemsnit betydelig mindre i skat end købmandsvirksomhederne.

Ved aktieselskabslovens vedtagelse i juni 1960 blev den nugældende beskatning af de kooperative virksomheder indført, hvorefter man beskattede dels med 4, dels med 6 pct. af selskabernes formue, alt efter som omsætningen var sket med medlemmer eller ikke-medlemmer. Hvorvidt den i 1960 vedtagne beregning af indkomsten som en procentats af de kooperative selskabers formue giver det rette billede af de kooperative virksomheders indkomst i forhold til den private handel, nærer jeg tvivl om, men metoden må vel anses for at være den bekvemste måde at finde indkomstgrundlaget på.

Den højtærede finansminister har i det fremsatte lovforslag sat indkomstberegningen til 5 pct. af foreningens formue, idet der herefter ikke skelnes imellem omsætning med medlemmer og ikke-medlemmer. Beskatningsprocenten ændres nu til 41 for brugsforeninger og 15 for produktions- og indkøbsforeninger mod tidligere 44 og 18.

I bemærkningene til lovforslaget er der gjort rede for grunden til nedsættelse af procenterne, idet lovforslaget indeholder bortfald af konsolideringsfradrag og det skattefri fradrag på 5 000 kr. for hver forening. Bortfaldet af disse fradrag medfører trods nedsættelsen af beskatningsprocenterne en forøget beskatning af de koopera-

tive virksomheder med ca. 2 mill. kr. Spørgsmålet er nu, om denne forøgede beskatning på 2 mill. kr. af de kooperative virksomheder dækker købmændenes stigende skattetilsvær siden 1960 og samtidig fjerner den skattemæssige forskelsbehandling af disse to handelsformer. Jeg mener ikke, at lovforslaget opfylder disse betingelser. Jeg forstår, at der bliver nedsat et udvalg, og jeg håber så, at dette udvalg vil se det som en af sine opgaver at få dette forhold undersøgt.

En betingelse for, at mit parti kan medvirke til lovforslagets gennemførelse, er, at der nu tilvejebringes et grundlag, der ligestiller de to handelsformer i skattemæssig henseende, således at der ikke i fremtiden opstår diskussioner om skattemæssige begunstigelser i konkurrenceforholdet. Herefter kan de to handelsformer så samle sig om den opgave, der er deres, nemlig at betjene kunderne, forbrugerne, efter gode handelsmæssige principper.

Finansministeren (Hans R. Knudsen):

Jeg takker de ærede ordførere, som har givet tilslutning til lovforslaget. Jeg forstår af de fremsatte bemærkninger, både det ærede medlem hr. Fangers og det ærede medlem hr. Ib Thyregods, at man føler sig skuffet over, at lovforslaget ikke væsentligt adskiller sig fra det lovforslag, der blev fremsat i folketingsåret 1959-60 som et led i den selskabsskattelovgivning, der dengang blev gennemført — med undtagelse af de bestemmelser, vi drøfter i dag — og som omfattede beskatningen af kooperative sammenslutninger. Resultatet blev dengang, at man udskød ændringerne i indkomstgrundlaget til fornyede forhandlinger, der, som også fremhævet af det ærede medlem hr. Fanger, skulle føres mellem den tidligere finansminister og de to interesserede parter, erhvervene og Kooperationen.

Nu kan man naturligvis beklage, at disse forhandlinger ikke førte til enighed eller blot til et kompromis mellem parterne, og jeg skal ikke sige noget til, at man kunne nære forskellige forventninger til sådanne forhandlinger. Men realiteten er jo, at disse forhandlinger ikke førte til, at parterne kunne nærme sig hinanden. Sådan som forhandlingerne forløb, mener jeg imidlertid ikke at man har haft nogen rimelig grund til at

[Finansministeren.]

vente et andet lovforslag end det her fremsatte. Hvad angår de to betænkninger, der er omtalt i dag, den betænkning, der kom i 1959, og dens 2. del, der kom i 1960 — jeg tror, det var det ærede medlem hr. Ib Thyregod, der omtalte disse betænkninger særlig indgående — vil jeg gerne gøre opmærksom på, at de jo var kendt, da vi i 1960 sidst drøftede problemerne, og at det folketingsudvalg, som dengang var nedsat, gennemgik begge disse betænkninger og alle problemerne deromkring. Men heller ikke ved betænkningernes udarbejdelse — her tænker jeg ikke mindst på 2. del — lykkedes det jo at opnå enighed eller blot en tilnærmelse mellem parterne.

Når det ærede medlem hr. Fanger derfor nu henviser mig til at læse denne betænkning og benytte den som grundlag for et helt nyt lovforslag, kan jeg ikke erklære mig enig med det ærede medlem; jeg kan ikke se, at betænkningen virkelig skulle kunne give mig et klart grundlag for at fremsætte et lovforslag, som er anderledes end det, der foreligger her. Det var jo ikke sådan, at det var en enig betænkning; der var forskellige synspunkter både fra kooperations side og fra erhvervenes side, og den tredje part af dem, der udarbejdede denne betænkning, embedsmændene, tog jo heller ikke stilling til det, der var kardinalpunktet i hele dette arbejde. Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på, at netop embedsmændene i deres udtalelse i slutningen af 2. del af betænkningen, side 21, efter at de har omtalt hele problemet om indkomstopgørelsen og forholdet mellem dividenden og rabatterne, rabatterne, som vel ingen tænker på at indkomstbeskatte, skriver — jeg beder om formandens tilladelse til at citere —:

„Da imidlertid spørgsmålet om, hvorvidt der er trang til en ændring af disse regler eller i øvrigt til ændrede regler med henblik på en ligelig beskatning af kooperationen, og i bekræftende fald i hvilket omfang og på hvilken måde en sådan ligelighed skulle tilvejebringes, i væsentlig grad må afhænge af politiske overvejelser, har embedsmandsgruppen ikke ment at burde tage stilling til dette spørgsmål. Under de foreliggende omstændigheder har embedsmandsgruppen

ikke på grundlag af de i udvalget førte forhandlinger fundet det muligt at fremsætte forslag vedrørende eventuelle ændringer i de gældende regler for kooperationsbeskatningen.“

Det var altså det resultat, embedsmændene kom til ifølge den betænkning, der blev afgivet i 1959 og 1960.

Med hensyn til det springende punkt både i betænkningen og i de forhandlinger, der blev ført under et omfattende udvalgsarbejde i folketinget i 1960, hvor man meget indgående — det husker jeg fra min tid som medlem af dette udvalg — diskuterede problemerne både om dividendebeskatningen og om den tilsvarende beskatning af rabatterne, var der ikke mulighed for at forlige de forskellige synspunkter. Jeg skal ikke her forsøge på at genoplive denne debat, men jeg vil dog gerne fastholde, at beskatning af dividende efter min mening ikke har noget med ligestilling at gøre. Det er et spørgsmål, om man ikke her tilstræber en ligestilling ud fra forkerte forudsætninger.

Når det ærede medlem hr. Fanger i dag ved første behandling af det foreliggende lovforslag søger at drage andre ændringer ind i debatten, bl. a. vedrørende aktieselskabsbeskatningen, så går jeg ud fra, at der naturligvis i udvalget vil blive anledning til at drøfte også sådanne ændringer. Det har jeg ikke noget imod. Jeg synes i hvert fald, at der i det foreliggende lovforslag også set fra de ærede medlemmer hr. Fangers side og hr. Ib Thyregods side må ligge en forbedring i forhold til det bestående, når man virkelig, som jeg har forstået det, ønsker en strammere beskatning af kooperationen, end der er i øjeblikket.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Peter Nielsen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

[Formanden.]

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 15. marts, kl. 9³⁰ med følgende dagsorden:

1) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om ændring i lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v.

2) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændringer i lov om almindelig arbejderbeskyttelse. (Beskyttelse mod ioniserende stråling, velfærdsforanstaltninger for arbejdere uden fast arbejdssted, natarbejde i bagerier samt unge menneskers natarbejde).

3) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændringer i lov om arbejderbeskyttelse inden for handels- og kontorvirksomhed. (Beskyttelse mod ioniserende stråling).

4) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændringer i lov om arbejderbeskyttelse inden for landbrug, skovbrug og gartneri. (Beskyttelse mod ioniserende stråling).

5) *Første behandling af:*

Forslag til lov om almindelig omsætningsafgift.

6) *Første behandling af:*

Forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1962-63.

Mødet hævet kl. 14⁵⁵.

71. møde.

Torsdag den 15. marts kl. 9³⁰.

Formanden: I skrivelse af gårs dato meddeler landbrugsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring i lov om landbrugsejendomme og forslag til lov om ændringer i vandløbsloven.

Udvalget angående forslag til lov om vægtafgift af motorkøretøjer m. v. har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Medlem af folketinget Vivike har meddelt mig, at han ønsker til ministeren for kulturelle anliggender at stille følgende spørgsmål:

„Kan ministeren meddele noget om arbejdet i naturfredningskommissionen?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Landbrugsministeren (Skytte): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om landbrugsejendomme.*

Forslaget er et resultat af overvejelserne i den landbokommission, som landbrugsministeriet nedsatte den 24. februar 1960, og som under 15. februar 1962 har afgivet sin første betænkning.

Landbokommissionens undersøgelser og drøftelser har i første række taget sigte på at søge tilvejebragt klarhed over, hvorvidt den især i de senere år stedfundne produktionstekniske udvikling inden for landbruget har medført sådanne forskydninger i produktionsforholdene, at ændringer i landbrugets struktur og i den bestående jordlovgivning er påkrævet.

I relation til lov om landbrugsejendomme har kommissionen indgående drøftet bl. a. tilsynet med overholdelse af lovens bestemmelser, de frie jorders stilling, hovedparcellers mindstestørrelse, jordboniteringen,